

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2864/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Nikoline Mišković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DALMA d.d. u stečaju, Split, Kopilica 5, OIB: 64479860853, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika IMEX BANKA d.d., Split, Tolstojeva 6, OIB: 99326633206, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj Povrv-156/2012-969 od 25. svibnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 31. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika IMEX BANKA d.d., Split, Tolstojeva 6, OIB: 99326633206 i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj Povrv-156/2012-969 od 25. svibnja 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je prekinuo postupak provođenja prve elektroničke javne dražbe pred Financijskom agencijom, identifikator nadmetanja 56965, prema zaključku o prodaji od 14. listopada 2025., do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem P-19/2026, a radi utvrđenja izlučnog prava i utvrđenja prava vlasništva.

2. Pritom je naveo da postupa u skladu s pravnim shvaćanjem izraženim u rješenju ovog suda poslovni broj PŽ-1069/2026 od 11. svibnja 2026., prema kojem bi nastavkom prodaje prije pravomoćnog okončanja navedene parnice mogla nastupiti znatna, pa i nenadoknadiva šteta za izlučnog vjerovnika, ali i za stečajnog dužnika te stečajne vjerovnike, dok zastoj prodaje predstavlja samo privremenu odgodu unovčenja. Slijedom toga prvostupanjski je sud, pozivom na odredbu čl. 24. st. 1.

Pravilnika o postupku prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 156/14 i 1/19), odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

3. Protiv ovog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome smatra da pobijano rješenje ne sadrži dostatne razloge o odlučnim činjenicama niti razloge zbog kojih nisu prihvaćeni njegovi prigovori, zbog čega se ne može ispitati. Nadalje ističe da prvostupanjski sud nije bio ovlašten prekinuti postupak prodaje jer za to nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke te da je pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona, Ovršnog zakona, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te Zakona o zemljišnim knjigama.

4. Žalitelj nadalje tvrdi da razlučni vjerovnik nije učinio vjerojatnim postojanje svoga izlučnog prava niti nastanak nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, da nije pravodobno zaštitio svoje navodno pravo upisom u zemljišne knjige niti korištenjem pravnih sredstava u ranijim ovršnim, predstečajnim i stečajnim postupcima, kao i da sud nije utvrdio odlučne činjenice u pogledu isplate kupoprodajne cijene i utjecaja eventualnog uspjeha parnice na prava razlučnog vjerovnika. Smatra i da pokrenuta parnica radi utvrđenja prava vlasništva ne predstavlja razlog za zastoj prodaje jer ne može utjecati na njegovo razlučno pravo, dok bi odgodom prodaje upravo njemu nastala znatna šteta zbog daljnjeg odgađanja namirenja njegove tražbine.

5. Slijedom navedenog predložio je drugostupanjskom sudu pobijano rješenje preinačiti i odbiti prijedlog za zastoj prodaje, odnosno podredno ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

6. U odgovoru na žalbu izlučni vjerovnik je osporio sve žalbene navode izlučnog vjerovnika kao neosnovane te predložio je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje. Ističe da je prvostupanjski sud pravilno postupio po pravnom shvaćanju i uputi ovog suda iznesenima u rješenju poslovni broj PŽ-1069/2026 od 11. svibnja 2026., slijedom čega je pravilno odredio zastoj postupka prodaje do pravomoćnog okončanja parnice radi utvrđenja izlučnog prava i prava vlasništva. Smatra da žalitelj svojim navodima u biti osporava pravno shvaćanje izraženo u navedenoj odluci ovog suda, a ne zakonitost pobijanog rješenja. Nadalje navodi da se pitanja postojanja prava vlasništva, valjanosti pravnog posla, isplate kupoprodajne cijene i ostalih okolnosti na koje upire žalitelj ne mogu raspravljati u ovom postupku, nego isključivo u parnici koja je u tijeku. Također ističe da bi nastavkom prodaje prije pravomoćnog okončanja te parnice izlučnom vjerovniku mogla nastati nenadoknativa šteta, dok zastoj prodaje predstavlja samo privremenu odgodu unovčenja stečajne mase, zbog čega smatra da je pobijano rješenje pravilno i zakonito te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

7. Žalba razlučnog vjerovnika je neosnovana.

8. Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92,

112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono pravilno i zakonito.

9. Prvostupanjski je sud u ponovljenom postupku postupio u skladu s pravnim shvaćanjem i uputama ovog suda izraženima u rješenju poslovni broj PŽ-1069/2026 od 11. svibnja 2026. Tim je rješenjem prvostupanjskom sudu dana uputa da prvo odluči o zahtjevu izlučnog vjerovnika za zastoj prodaje predmetne nekretnine te da o daljnjem tijeku postupka prodaje odluči vodeći računa o postojanju otvorenog spora o vlasništvu, mogućim posljedicama iz čl. 148. st. 1. i 2. Stečajnog zakona te svrsishodnosti prodaje u takvim okolnostima.

10. Postupajući po toj uputi, prvostupanjski je sud pravilno prekinuo postupak provođenja prve elektroničke javne dražbe do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi radi utvrđenja prava vlasništva i izlučnog prava na predmetnoj nekretnini. Takvom odlukom nije odlučeno o tome pripada li izlučnom vjerovniku pravo vlasništva niti je prejudiciran ishod parničnog postupka, nego je samo privremeno zaustavljena prodaja dok sud nadležan za odlučivanje o tom pitanju pravomoćno ne utvrdi ulazi li predmetna nekretnina u stečajnu masu.

11. U ovom stadiju postupka nije odlučno hoće li izlučni vjerovnik u parnici u konačnici uspjeti sa zahtjevom za utvrđenje prava vlasništva. Odlučno je da postoji ozbiljno i pravno relevantno sporenje o tome pripada li predmetna nekretnina stečajnom dužniku i ulazi li u stečajnu masu te da je radi rješavanja tog pitanja pokrenut odgovarajući parnični postupak. Sve dok o tome nije pravomoćno odlučeno, nastavak prodaje mogao bi dovesti do posljedica koje se naknadnom sudskom odlukom više ne bi mogle učinkovito otkloniti.

12. Naime, ako se u parničnom postupku pravomoćno utvrdi da je izlučni vjerovnik vlasnik predmetne nekretnine i da ona ne ulazi u stečajnu masu, nekretnina bi mu trebala biti predana u naravi. Kada bi se ona prije toga prodala i kada bi se iz ostvarene kupovnine namirili vjerovnici, ostvarenje izlučnog prava u naravi moglo bi postati nemoguće, a zaštita ostvarena tek nakon pravomoćnog završetka parnice mogla bi biti zakašnjela i nedjelotvorna. Tada bi nastupile i moguće posljedice propisane čl. 148. st. 1. i 2. Stečajnog zakona, uz neizvjesnost stvarnog ostvarenja prava izlučnog vjerovnika.

13. Suprotno tomu, ako se u parničnom postupku pravomoćno utvrdi da izlučni vjerovnik nije vlasnik predmetne nekretnine odnosno da nema izlučno pravo, postupak prodaje nastaviti će se. Posljedica pobijanog rješenja stoga nije trajno onemogućavanje razlučnog vjerovnika u ostvarenju prava na odvojeno namirenje, nego samo privremena odgoda prodaje i namirenja do razrješenja prethodnog i za nastavak prodaje odlučnog pitanja.

14. Uspoređujući moguće posljedice nastavka prodaje s posljedicama njezina privremenog zastoja, pravilno je zaključeno da je zastoj prodaje razmjerna i nužna mjera. Nastavkom prodaje izlučnom bi vjerovniku, ako se njegov zahtjev u parnici pokaže osnovanim, mogla nastati velika, pa i nenadoknadiva šteta, dok se zastojem prodaje pravo razlučnog vjerovnika na odvojeno namirenje ne prestaje niti se dovodi u pitanje, nego se njegovo ostvarenje samo vremenski odgađa.

15. Takvo privremeno očuvanje postojećeg pravnog i činjeničnog stanja potrebno je radi osiguranja da sudska zaštita izlučnog vjerovnika ostane stvarna i djelotvorna. Sudska zaštita ne bi bila djelotvorna kada bi se prije okončanja parnice poduzela radnja kojom bi predmet prava o kojem se vodi postupak bio prodan, a mogućnost njegova vraćanja u naravi postala nemoguća ili krajnje neizvjesna. Sudska zaštita koja bi uslijedila tek nakon nastanka nepopravljivih posljedica bila bi samo prividna, a ne stvarna i učinkovita.

16. Neosnovani su stoga žalbeni navodi kojima žalitelj osporava postojanje izlučnog prava, valjanost pravne osnove stjecanja, isplatu kupoprodajne cijene, kvalitetu posjeda izlučnog vjerovnika i njegovu savjesnost pri zaštiti prava. O tim se pitanjima ne odlučuje u ovom postupku, nego u parničnom postupku pokrenutom upravo radi utvrđenja prava vlasništva i izlučnog prava. Njihovo bi razmatranje u ovom postupku značilo prejudiciranje odluke parničnog suda.

17. Za odluku o privremenom zastoju prodaje dovoljno je da iz okolnosti slučaja proizlazi postojanje ozbiljnog i pravno relevantnog spora o vlasništvu te stvarna opasnost da bi prodajom prije njegova pravomoćnog razrješenja ostvarenje mogućeg izlučnog prava bilo onemogućeno ili bitno otežano. Upravo su te okolnosti u konkretnom slučaju utvrđene.

18. Na drukčiji zaključak ne utječe ni žaliteljevo pozivanje na trajanje postupka i potrebu njegova namirenja. Ovaj sud ne zanemaruje pravni interes razlučnog vjerovnika da se iz vrijednosti nekretnine namiri bez daljnjeg odgađanja. Međutim, taj interes u okolnostima ovog slučaja ne može imati prednost pred potrebom da se spriječi prodaja nekretnine za koju bi se naknadno moglo pravomoćno utvrditi da uopće nije dio stečajne mase. Privremeno odgađanje namirenja razlučnog vjerovnika manje je teška posljedica od mogućeg trajnog gubitka nekretnine osobe za koju bi se u parničnom postupku moglo pravomoćno utvrditi da je njezin vlasnik.

19. Prvostupanjski je sud, prema tome, pravilno dao prednost očuvanju mogućnosti učinkovite zaštite prava do pravomoćnog razrješenja spora o vlasništvu. Pobijanim rješenjem uspostavljena je razmjerna ravnoteža između interesa svih sudionika postupka. Naime, ako se u parnici utvrdi postojanje izlučnog prava, spriječit će se prodaja nekretnine koja ne ulazi u stečajnu masu, a ako se takvo pravo ne utvrdi, prodaja će se nastaviti bez ikakvih trajnih posljedica za razlučnog vjerovnika osim privremene odgode njegova namirenja.

20. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona).

Zagreb, 31. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Draženka Deladio

Broj zapisa: **9-3088b-7285f**

Kontrolni broj: **0998d-64853-0d75b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.